

Bentley;
Moza margam.

C i
XIV
53 *a*

N12<515410154 021

LS

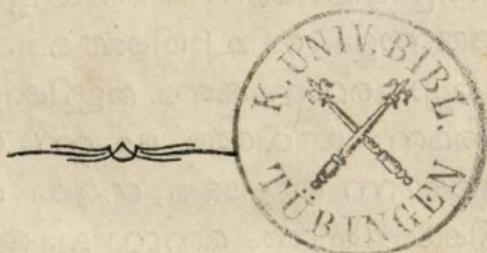

ubTÜBINGEN

^{hsh}
Noxa mārgam
(malayalam)

നോക്ഷമാർഗ്ഗം .

BY

Rev. J. G. BEUTTLER.

2nd Edition. 3000 Copies.

COTTAYAM: C. M PRESS.

1859.

Ci XIV. 57.53 2

തലവാചകം.

ഹേ സഹോദരന്മാരേ, ഞാനും പുസ്തകത്തിൽ അറിയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തക്കിക്കുന്നതിനായിട്ടും, നിങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടും പറയുന്നത എന്ന ഒരുനാളും വിചാരിക്കരുതെ. നിങ്ങൾ പ്യാജത്തെ പ്യാജമെന്ന കണ്ട തള്ളിക്കളകയും സത്യത്തെ സത്യമെന്ന അറിഞ്ഞ ചേർന്ന കൊള്ളകയും ചെയ്യണമെന്ന അല്ലാതെ, നമുക്കു തക്കിക്കുന്നതിനും നിന്ദിക്കുന്നതിനും മനസ്സില്ല. ആകയാൽ നാം അറിയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ മനോഭുഖത്തോടല്ല സ്നേഹത്തോടെ കേൾക്കണമെന്നും സത്യമുള്ള വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പ്രകാശിക്കണമെന്നും അത്രേ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത അതിന ദൈവം കൃപ ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു ശിവന്മാരെ കുറിച്ചു

സത്യ ദൈവം ഏകനാകുന്നു. അവൻ അല്ലാതെ
വേറെ ദൈവങ്ങൾ ഇല്ല. ആ സത്യ ദൈവത്തെ
അറിയുന്നത പ്രധാന ആവശ്യം തന്നെ. അവന്റെ
കൃപയെ ലഭിക്കുന്നത സ്വർഗ്ഗദാഹ്യമല്ലോ. ഒരു ദൈ
വം മാത്രം ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യത്തെ നിങ്ങൾ തള്ളിക്ക
ളഞ്ഞ അനേക ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള അബദ്ധ
ത്തെ വിശ്വസിച്ച അവയെ തൊഴുത സേവിച്ചു വ
രുന്നത പ്രസിദ്ധമല്ലോ. എന്നാൽ ദൈവം ഏകന
ത്രെ എന്ന വിചാരിയാതെ അനേക ദൈവങ്ങൾ ഉ
ണ്ടെന്ന പറയുന്നത പ്യാജമല്ലയൊ? സാക്ഷാൽ
ദൈവത്തെ തള്ളി, ഇല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെ വന്ദിക്കു
ന്നത മഹാ പാപം അല്ലയൊ? ദൈവങ്ങളല്ലാത്തവ
രിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത അതൃപിഷ്യാത്ത അജ്ഞാനം
തന്നെ. നിങ്ങൾ ഇതിനെ താല്പ്യമായി വിചാരി
ക്കേണ്ടതിന ദൈവം മനസ്സു വരുത്തി തരുമാറാക
ട്ടെ.

പക്ഷെ സത്യ ദൈവം ഒരുവൻ മാത്രമെ ഉള്ളു.
ആ ദൈവം ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാവ തന്നെ
എന്ന നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. സാമസം വേ
ണ്ടാ. നിങ്ങളുടെ പുരാണങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മാവിനെകുറി
ച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിലതെന്തെങ്കിലും കാണിച്ചുവേ

ഷം, നിങ്ങൾ തന്നെ വിധിക്കണം.

ബ്രഹ്മാവ സൌന്ദര്യ പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്ന തില മാത്രം എടുത്ത ഒരു പെണ്ണിനെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാൽ ആ പെണ്ണിനെ തിലോത്തമ എന്ന പേര വന്നു എന്നും, തന്റെ അപ്പന്റെ കൊള്ളരുതാത്ത ആഗ്രഹത്തെ അവൾ സമ്മതിക്കാതെ നാലു ദിക്കിലും ഓടി ഒളിച്ചപ്പോൾ, ബ്രഹ്മാവ അവളെ കണ്ടെത്തുവാനായി നാല മുഖങ്ങളെ ധരിച്ചു എന്നും, അവളെ കണ്ട ഉടനെ അവന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ അവൾ പെണ്ണാനായി ഓടിയപ്പോൾ അവൻ ആണാനായി പിന്തുടന്നു എന്നും, അതിന്റെ ശേഷം അവൾ പെണകിളിയായിട്ട പരന്നപ്പോൾ അവൻ ആണകിളിയായിട്ട പരന്നു ചെന്നു എന്നും, പിന്നെയും അവൾ പ്രയാസപ്പെടുമ്പോൾ അരുണാചലത്തെ കണ്ട ഇപ്പോൾ ഉദിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു തെറ്റി പോകയും ചെയ്തു എന്ന സ്കാന്ദം തുടങ്ങിയുള്ള പുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നു.

പിന്നെ വീണ്ടും ബ്രഹ്മാവിനോട നീ ശിവന്റെ ശിരസ്സു കണ്ടിട്ട ഇങ്ങ വരണമെന്ന പറഞ്ഞാറെ, ബ്രഹ്മാവ ശിവന്റെ തലയെ അന്വേഷിച്ചു പോയി ഏറിയ വഴി തേടീട്ടും അത കാണായ്കയാൽ, മടങ്ങി വരുമ്പോൾ കണ്ടില്ല എന്ന പറയുന്നത, കുറവ എന്നു വച്ചു, ഒരു അസത്യം പറവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉടനെ വീണ്ടും വിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ശിവന്റെ ശിരസ്സു കണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞതിന്ന സാക്ഷിയായി കൈതപൂവും തുളസിയും പറഞ്ഞു എന്ന പുരാണങ്ങളിൽ വായിച്ചു കാണാം. െരം പറഞ്ഞതിൽനിന്ന രണ്ടു കായ്കളെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളണം.

ചാമത. ബ്രഹ്മാവ താൻ സൃഷ്ടിച്ച മകളെ മോഹിച്ചു, തന്റെ കൊള്ളരുതാത്ത ആഗ്രഹത്തിന്ന

അവൾ സമ്മതിക്കാതെ ഓടുമ്പോൾ അവളെ ബലാപ്കാരം ചെയ്യണമെന്ന വചനം പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു.

പാത. ശിവന്റെ ശിരസ്സിനെ വളരെ പ്രയാസത്തോടെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും, അതിനെ കാണാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ താൻ അതിനെ കണ്ടു എന്ന കള്ളം പറഞ്ഞു മാത്രമല്ല പുസ്തകങ്ങളെ കൊണ്ടും തന്നിടവേണ്ടി കള്ള സാക്ഷി പറയിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ ചെയ്യുന്നതും അക്രമങ്ങളെ കുറിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു? തന്റെ സ്വന്തം മകളിൽ മോഹിച്ചില്ലയോ? അങ്ങിനെയുള്ള അക്രമക്കാരൻ വേറെ ഒരുത്തനെങ്കിലും ഉണ്ടോ? ഭൃഷ്ട മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലും ഒരുത്തൻ തന്റെ മകളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു തുനിയുമോ? പറവാൻ പോലും ലജ്ജ തോന്നുന്നതും പാപത്തെ ചെയ്യു ബ്രഹ്മാവിനെ ദൈവമായിട്ടു വന്ദിക്കുന്നതും പാപമല്ലയോ? ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ സൃഷ്ടി കർത്താവെന്നു പറയുന്നതു വളരെ അബദ്ധമല്ലയോ?

ഇത കൂടാതെയും ബ്രഹ്മാവ കള്ളം പറഞ്ഞില്ലയോ? ഒരുത്തൻ നിങ്ങളോടു കള്ളം പറഞ്ഞാൽ അവനെ വിശ്വസിക്കുമോ? അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കള്ളം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ? ദൈവം കള്ളം പറയുമോ? ഒരുനാളും ഇല്ലല്ലോ.

ബ്രഹ്മാവിന്റെ കാര്യം ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കുകൊണ്ടു അവൻ ദൈവമല്ല എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടം തന്നെ. ബ്രഹ്മാവിനെ ദൈവമല്ല എന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞാലും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന വിഷ്ണു സതാദൈവമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. ആകട്ടെ നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടാതെ ഇരിപ്പിൻ. അവനെ കുറിച്ചും ഏതാനും പറയാം.

വിഷ്ണുമഹിമ.

വിഷ്ണു ഭൂലോകത്തിൽ കൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചു എന്നും, ആ കൃഷ്ണാവതാരം എല്ലാ അവതാരങ്ങളിലും ശ്രേഷ്ഠമെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നവല്ലോ. അവന്റെ അതുതകഥകളെ കുറിച്ചു പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിലത ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. കൃഷ്ണൻ വളരെ ഗോപസ്ത്രീകളെ പുണൻ ക്രീഡയാവസിച്ച് എന്നും, അവൻ ഒരു ദിവസം വളരെ ഗോപസ്ത്രീകളോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു പൂജാവികൃതികളിൽ കളിക്കുമ്പോൾ രാധികാ എന്നവൾ എന്റെ കാലിന്ദേൽ കല്പം മുളും കൊള്ളുകയാൽ എന്നെ ചുമലിൽ എടുത്തു നടക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാറെ അവളോട് അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു അന്യോന്യം വിനോദിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത നേരല്ലയോ? ഇപ്രകാരം കാമം മുഴുത്തതന്നെത്താൻ മറന്നു നടക്കുന്ന കാമുകന്മാരുടെ തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു കൃഷ്ണനെ ദൈവമെന്നു വിശ്വസിക്കാവതോ? ഇനിയും കൃഷ്ണൻ നിത്യ ബ്രഹ്മചര്യം വ്രതം ഉള്ളവനെന്നും പതിനാറായിരത്തൊട്ടു സ്ത്രീകളോട് ഇടവിടാതെ ക്രീഡിക്കുന്ന സരസൻ എന്നും, ഭാഗവതം മുതലായ മുഖ്യപുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നതിനാൽ തന്നെ ആ പുരാണങ്ങൾ കൂടെ നേരല്ലെന്നു തോന്നുവാൻ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവറ്റിൽ പറയുന്ന കപട കൃഷ്ണനെ ദൈവമായി വിശ്വസിച്ചാൻ തോന്നുമോ? കൃഷ്ണൻ ഒരിക്കൽ ഗോപസ്ത്രീകൾ വസ്രുങ്ങൾ കരകൾ അഴിച്ചു വച്ചു പൊയ്ക്കയിൽ ഇറങ്ങി മുങ്ങി കൂട്ടി കളിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വിഴപ്പു വസ്രുങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി പേരാലിന്റെ മുകുളിൽ കൊണ്ടു വച്ചു ഒളിച്ചിരിക്കുകയും പിന്നത്തേ

തിൽ വസ്രുങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന സ്രീക
 ഭോട കൈ രണ്ടും കൂട്ടി കാട്ടിയാൽ വസ്രുങ്ങൾ ത
 രാമെന്ന പറഞ്ഞ ഹാസിക്കയും മറ്റും ചെയ്യൂ എ
 ന്ന പറയുന്നത ശരിയോ? അത ദൈവചൈത
 ന്യമോ? അനന്തരം കൃഷ്ണൻ കംസൻ എന്ന രാ
 ജാവിന വസ്രുങ്ങൾ അപക്കി കൊണ്ടുപോകുന്ന
 രജകന്റെ മാറാപ്പ വഴിമധ്യത്തിൽ വച്ചു പിടി
 ച്ചു പഠിച്ച അവനെ ചവട്ടി കൊന്ന അവന്റെ
 വസ്രുങ്ങൾ അപഹരിച്ചു ഉടുത്തു നടന്നു എന്ന
 പറയുന്നതും ഭാഗവതത്തിലില്ലയോ? ഇപ്രകാരം
 പിടിച്ചുപഠിച്ചു കൊല്ലുന്ന ലക്ഷണം ദൈവത്തിന
 കാണുമോ? ഞ്ചരന കാമക്രോധാദികൾ ഉണ്ടാ
 കുമോ?

ഇനിയും കൃഷ്ണൻ ഗോപികമാരുടെ വീടുകളിൽ
 ചെന്നു വെണ്ണു പാൽ മുതലായത കടുഭജിക്കയും
 ആ വകയെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ
 ഉടച്ചുകളഞ്ഞ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും മറ്റും
 ചെയ്യൂ എന്ന പറയുന്നത കൃപ എന്ന തോന്നു
 മോ? ജ്യേഷ്ഠപുത്രനായ ധർമ്മരാഷ്ട്രനാരം അ
 നജ പുത്രനായ പാണ്ഡവനാരം കൂടി രാജ്യ
 ലോഭം നിമിത്തമായി കലഹിച്ചു വരുമ്പോൾ അനു
 ജപുത്രന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന കലഹിപ്പിച്ചു ഇരു
 ഭാഗത്തുമുള്ള രാജൈശ്വര്യങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു
 ഭ്രാന്താദികളായ ഗുരുഭൃതന്മാരെയും ഭിഷ്യാദികളാ
 യ വിദ്വാന്മാരെയും കൊല്ലിച്ച ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള ക
 ലഹം ഉണ്ടാക്കി തീർത്തതും മേൽപറഞ്ഞ കൃഷ്ണൻ
 തന്നാകുന്നു എന്ന മഹാ ഭാരതത്തിൽ പറയുന്നത
 സത്യമോ?

ദൈവത്തിന മിത്ര ഭേദവും കലഹകൌതുകവും
 ഉണ്ടാകുമോ? അയ്യയ്യോ! ഇപ്രകാരമുള്ള മഹാപാപ
 ങ്ങളെ ചെയ്യുവനെ ദൈവമെന്ന പറയുന്നതിന

നിങ്ങൾക്കു ഭയമില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു ഒരുത്തൻ വന്നു നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും പെൺമക്കളെയും അടിമതി കാണിച്ചാൽ അവനെ മഹാ ഭയപ്പെട്ടുവന്നുവെന്നു പറയുകയല്ലയോ? നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ദിവസവും ഒരുത്തൻ കടന്നു വീട്ടുപാതകളെ കട്ടു കൊണ്ടുപോയാൽ അവനെ കള്ളനെന്ന് പറഞ്ഞു തുറങ്കിൽ വെപ്പിക്കുകയല്ലയോ? ഇടയരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു, വെണ്ണ തയിർ മോര മുതലായതിനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷ്ണനെ ദൈവമെന്നു പറയാമോ?

വില്ലുവിന്റെ കാര്യം ഇപ്രകാരം ആയാൽ അവൻ ദൈവമല്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയം തന്നെ. ബ്രഹ്മവും വില്ലുവും ദൈവന്മാരല്ല എന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞാലും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്ന ശിവൻ സത്യദൈവമല്ലയോ എന്നു നിങ്ങൾ പറയും. ആകയാൽ അതിനെയും നാം വിചാരിച്ചുനോക്കുക.

ശിവന്റെ മഹിമ.

വില്ലു അസുരകളെ വഞ്ചിപ്പാനായിട്ടു ഒരു സ്ത്രീയുടെ വേഷം ധരിച്ചപ്പോൾ ശിവൻ അവളെ മോഹിച്ചു അവളോടു കൂടെ ക്രീഡിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ശ്രീപാർവ്വതിയോടു നമുക്കു ചുരുത പൊരുതുക എന്നും, അതിൽ നീ തോറുപോയാൽ, നിന്റെ ആദരണങ്ങളെ ഇനിക്കു പണയം തരണമെന്നും, ഞാൻ തോറുപോയാൽ, എന്റെ വസ്തുക്കളിൽ നിനക്കു ബോധിച്ചതു എടുത്തുകൊൾക എന്നും വീരവാദം പറഞ്ഞു ചുരുതളിക്കുമ്പോൾ, ബ്രഹ്മവും വില്ലുവും കാണുക ശിവൻ തോറുപോകയും, അപ്പോൾ പാർവ്വതിയെ നോക്കി നിന്റെ സാമന്ത്രികൊള്ളാമെന്നും, നീ

എന്നെ ജയിക്കയില്ല എന്നും, തോറ്റതു കണ്ടില്ലെ
എന്നും, മുഖിനാൽ വീരവാദം പറഞ്ഞ മാല മുത
ലായ ആദരണങ്ങളെ അഴിച്ചെടുത്തത തത്ര എ
ന്നും മറ്റും പറഞ്ഞതിന്ന വിഷ്ണു സാക്ഷിയായട്ട
പറകയും ചെയ്യേ എന്നും, പിന്നെയും ശിവൻ ഒരു
ഓട എടുത്ത ഭിക്ഷാടനം ചെയ്യുമ്പോൾ താരകാവ
നത്തിൽ ചെന്ന അവിടെ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന ഞ്ഞി
സ്രീകൾക്കു പാതിവൃത്യഭംഗം വരുത്തി എന്നും ശി
വൻ ശ്രദ്ധകൻ എന്ന അസൂരന തന്നെ പരീ
ക്ഷിക്കുമെന്ന അറിയാതെ, ചൂണ്ടി മരിക്കുന്ന വരം
കൊടുക്കയും തന്നെത്തന്നെ പരീക്ഷിപ്പാനായിട്ട
വന്നപ്പോൾ താൻ ഓടി ഒളിക്കയും മറ്റും ചെയ്യ
എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? ശിവനും വിഷ്ണുവും കൂടി
പുണൻ ഒരു പുത്രനെ ഉണ്ടാക്കി ആ പുത്രനെ
അല്ലയോ ശാസ്ത്രാവഹ്ന എന്ന പേർ പറയുന്നത. അ
വനെ ഒരു ദൈവമെന്ന പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതും
നല്ല നേരാകുവാൻ ഇടയുണ്ടോ? ശിവൻ ഒരു കൊ
മ്പനാനയും ശ്രീപാർവതി ഒരു പിടി ആനയും ആ
യിട്ട കളിക്കുന്ന കാലത്ത ഒരു ആനകട്ടിയെ ആ
ശ്രീപാർവതി പ്രസവിച്ചു എന്നും, ആ കട്ടിയാന
യെ ഗണപതി എന്ന പറഞ്ഞ സേവിക്കയും ചെ
യ്യുന്നില്ലയോ? ശിവൻ ഒരു കാട്ടാളനും, ശ്രീ പാർവ
തി ഒരു കാട്ടാളസ്രീയും ആയി കാട്ടിൽ കളിച്ചു നട
ക്കുമ്പോൾ, ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകയും ആ പുത്രൻ
കാട്ടാളനും മനുഷ്യ ഭക്ഷകനും ദുരാചാരിയും ആയി
രിക്കുമ്പോൾ അവനെ വേട്ടെക്കാരനായ ദൈവ
മെന്ന പറഞ്ഞ സേവിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെയും
ശിവൻ മനുഷ്യരുടെ അസ്ഥികൊണ്ട ഉണ്ടാക്കിയ
ആദരണങ്ങളെയും സപ്പുങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഭൂഷ
ണങ്ങളെയും ധരിച്ച ആനയുടെ തോൽ ഉടുക്കുന്ന
വൻ ആകുന്നു എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? ഒരു കാ

ദ്രാളന മനുഷ്യരെ ചുട്ട ഭസ്മം നിത്യവും തേക്കുന്നത നിയമമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം മത്തുഭസ്മം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായി വന്നാറെ, അന്നു തന്റെ ഭായ്യയെ ജീവനോടെ ചുട്ട ആഭസ്മം എടുത്ത മേൽ പൂശിയപ്പോൾ, ശിവൻ അവനെ പ്രത്യക്ഷനായി വേണ്ടുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും മറ്റും കൊടുത്തു എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? പിന്നെയും ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കുരങ്ങിന്റെയും ഒരു ചേവൽകോഴിയുടെയും കാതിൽ ഒരു രൂപാക്ഷ കുരു കെട്ടിച്ച ഇട്ടതിനാൽ ആ കുരങ്ങിനും കോഴിക്കും നാശമില്ലാത്ത സ്വർഗ്വാസം കൊടുത്തു എന്ന പറയുന്നില്ലയോ? ശിവന്റെ വർത്തമാനം ഇപ്രകാരം ആകുന്നു എങ്കിൽ ആ ശിവനെ സേവിക്കുന്നത യോഗ്യമോ?

സർവ്വഭരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ ഞങ്ങൾ ഭജിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതെ. ബ്രഹ്മാവ, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നുള്ളവരെ കുറിച്ച ഇവിടെ പറയുന്നത ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത അല്ലല്ലോ. ഒക്കെയും പുരാണങ്ങളിൽനിന്നു എടുത്തത അല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജയും വെറുപ്പും തോന്നിയാൽ അവ ഞങ്ങളുടെ മേൽ അല്ല, നിങ്ങളുടെ പുരാണങ്ങളിൽ അത്രെ ചുമത്തേണ്ടത. നിങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു വരുന്ന പുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം നടന്നാൽ സ്വർഗ്വാസം ലഭിക്കുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നവൻ മൺകുതിരയെ വിശ്വസിച്ചു, ആറ്റിൽ ഇറങ്ങി കരയിൽ എത്തികൊള്ളാമെന്ന നിരൂപിക്കുന്നവനോട തുല്യൻ ആകുന്നു. അല്ലയോ? ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന കള്ള ദേവന്മാരെയും വ്യാജശാസ്ത്രങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിച്ചു ഏകനായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിലും താൻ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സത്യ

വേദത്തിലും വിശ്വസിച്ചു നടക്കുന്നത മോക്ഷമാ
ഗ്നം തന്നെ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

വിഗ്രഹങ്ങളെ കുറിച്ചു .

സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ വെ
ച്ചു വന്ദിക്കുന്നത വ്യഥാ വേല ആകുന്നു. കല്ലിനെ
വെച്ചു പൂജിച്ചാൽ അത ദൈവമാകുമോ? നിങ്ങൾ
എന്ത ചെയ്യാലും അത എപ്പോഴും കല്ലായിട്ട തന്നെ
ഇരിക്കുന്നത അല്ലാതെ, ദൈവമാകയില്ല. ബ്രാഹ്മ
ണൻ പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ എന്ന മന്ത്രം എത്ര ജപിച്ചു
കലശം ആടിയായും അതിന പ്രാണൻ ഉണ്ടാക
മോ? നിങ്ങൾ അതിന ഉണ്ടാക്കിയ വാ കൊണ്ട
സംസാരിക്കുമോ? അതിന്റെ ചെവി കേൾക്കുമോ?
കണ്ണ കൊണ്ട കാണാമോ? അതിന്റെ മൂക്ക മണ
ക്കുമോ? അത തലയാട്ടുമോ? അത കാൽ കൊണ്ട
നടക്കുമോ? അത ഏതെങ്കിലും അറിയുമോ? എ
ന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമോ? ഉത്സവ ദിവസങ്ങളിൽ
അലങ്കരിച്ച ആനപ്പുറത്ത കേററി കൊണ്ടു നടക്കു
ന്ന വിഗ്രഹം എന്തെങ്കിലും വിശേഷ വീര്യം കാ
ട്ടുമോ? ആനപ്പുറത്ത കേററി എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന വി
ഗ്രഹം പിടിക്കാതെ കുറെ നേരമെങ്കിലും ഇരിക്കു
മോ? ആരുടെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെത്താ
ൻ ആരാട്ടുമോ? സ്റ്റേഹിതന്മാരേ നിങ്ങൾ കല്ലുക
ളെയും മരങ്ങളെയും മറ്റും കുന്ദിപ്പുന്നത പ്രയോഗ
ജനം എന്ത? നിങ്ങൾ വന്ന സങ്കടം പറഞ്ഞ ന
മസ്കരിച്ചാൽ അവകൾ കണ്ട അറിയുമോ? നി
ങ്ങൾ എത്ര സ്മരിച്ചാലും സ്റ്റേഹമുണ്ടാകുമോ? അ
വകളെ പൂജിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്മ തരുവാൻ മ

നിയോഗമോ? അവർക്കു സ്റ്റേറ്റ്‌വുമു കോപവും ബുദ്ധി ശക്തികളും ഇല്ലല്ലോ. ശ്യാസവും സംസാരവും ഇല്ലാത്ത വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്മതിന്മകളെ ചെയ്യാമോ? ഇപ്രകാരം ആയാൽ വിഗ്രഹ വന്ദനം ഏറ്റവും വ്യർത്ഥമെന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു അറിയിക്കണമോ? ദൈവം കല്ലിനെ തന്നിരിക്കുന്നത, മുളകും മറ്റും അരെപ്പാനും, അരി കുത്തുവാനും വീട് മുതലായത പണിയിപ്പാനും മറ്റും മാത്രമല്ലാതെ, വന്ദിപ്പാനായിട്ടു അല്ല. ആകയാൽ ഫലമില്ലാത്ത വിഗ്രഹാരാധനയെ ഉപേക്ഷിച്ചു സന്തോഷവും അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകുന്ന ദൈവ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിച്ചു, മരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം തുണ ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

പാപത്തെ കുറിച്ചു.

ഭൂമിയിൽ ഒരൊടത്തും പാപമില്ലാത്തവൻ ഒരാളെന്നും ഇല്ല. വെളുത്ത മനുഷ്യൻ എങ്കിലും, കറുത്ത മനുഷ്യൻ എങ്കിലും, രാജാവു എങ്കിലും ഇരപ്പാളി എങ്കിലും മറ്റും ഭൂമിയിൽ ഉള്ള മനുഷ്യൻ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്യുന്നുണ്ടു. പാപം എന്താകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതു ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി നടക്കുന്നതു തന്നെ. പ്യാജ ദേവകളെ വണങ്ങരുതെന്നു ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ജനങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്നു ശിവൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഗണപതി വീരഭദ്രൻ ഭദ്രകാളി മുതലായ കള്ള ദേവകളെ സേവിക്കുന്നതു പാപം തന്നെ. വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ

ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അധികം പേർ
 പല പല വിഗ്രഹങ്ങളെ വെച്ചു വന്ദിക്കുന്നു, ആ
 യതും പാപം തന്നെ. ദൈവ നാമം ഭക്തിയോടെ
 പറയുന്നതല്ലാതെ വൃഥാ എടുക്കരുതെന്ന ദൈവം
 കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര ജനങ്ങൾ ദൈവത്തി
 ന്റെ നാമത്തെ ശങ്കയും വിചാരവും കൂടാതെ എടു
 ത്ത പറയുന്നു. അതും പാപം തന്നെ. മനുഷ്യർ
 മയ്യാദയായിട്ടു ആറു ദിവസവും ചെയ്യുവരുന്ന
 വേലകളെ ഞായറാഴ്ചയിൽ ചെയ്യാതെ മുടക്കി,
 ആ ദിവസത്തെ ഏറ്റവും ഭക്തിയായി ആചരി
 ക്കണമെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര
 പേർ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ആറു ദിവസവും
 ചെയ്യുവരുന്ന വേലകളെ ഞായറാഴ്ചയിലും ചെ
 യ്യുവരുന്നു. ആയതും പാപം ആകുന്നു. അപ്പനെ
 യും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കണമെന്ന ദൈ
 വം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര പേർ അമ്മയപ്പ
 ന്മാരെ നിന്ദിച്ചു വരുന്നു. അതും പാപം. മനുഷ്യ
 ൾ തമ്മിൽ കല ചെയ്യരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചി
 റിക്കുമ്പോൾ എത്ര ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ കോപിച്ചും
 കലഹിച്ചും അടിച്ചും കൊണ്ടു കൊല്ലുന്നു. ആയതും
 പാപം തന്നെ. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഭായ്മാരെ അ
 ല്ലാതെ വേറെ സ്ത്രീകളെ ആഗ്രഹിച്ചുപോകരുത എ
 ന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, എത്ര ആളുകൾ
 അപ്രകാരം നടക്കാതെ വേശ്യാഭോഷം പുലയാട്ട
 മുതലായത ചെയ്യു നടക്കുന്നു. അതും പാപമാകു
 ന്നു. മോഷ്ടിക്കരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കു
 മ്പോൾ എത്ര പേർ വ്യാജവും ബലാജ്ഞാപുമായി
 നടന്ന പരവ്യയങ്ങളെ അപഹരിച്ചു വരുന്നു. ആ
 യതും പാപമാകുന്നു. കള്ളം പറയരുതെന്ന ദൈ
 വം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്രജനങ്ങൾ വ്യാജമായി
 സംസാരിച്ചു കായ്സാധ്യം വരുത്തുന്നു. ആയതും

പാപമാകുന്നു. ആരും തന്റെ അയച്ഛന്മാരുടെ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നു പോലും മോഹിക്കരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, എത്ര പേർ അന്യഭവ്യങ്ങളെ മോഹിച്ചു അസൂയപ്പെടുന്നു. അതും പാപമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഹൃദയം മുഴുവനും ദൈവത്തിൽ വെച്ചു അവന കിഴങ്ങിയിരിക്കണമെന്നും ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര പേർ സത്യദൈവത്തെ കുറിച്ചു അല്ലമെങ്കിലും ചിന്തിക്കാതെ തങ്ങളുടെ വല്ലാത്ത ആഗ്രഹത്തിന്നു തന്നെ സമ്മതിച്ചു ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി നടന്നുവരുന്നു. അതും പാപം. മനുഷ്യൻ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ പല ജാതികളാകുന്നു എന്ന ഭാവിച്ചു വിപരീതമായിരിക്കുന്നതും വല്ലതായ പാപം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി നടന്നു ഭോഷമായി പ്രവൃത്തിക്കുകൊണ്ടു, എല്ലാവരും പാപ സാഗരത്തിൽ മുങ്ങി കിടക്കുന്നു എന്ന പറക മാത്രമെ കഴിയൂ. അയ്യോ മോക്ഷമാകുന്ന കരയിൽ എത്തുന്നത എങ്ങിനെ?

നാലാം അദ്ധ്യായം.

പാപമോചനത്തെ കുറിച്ചു.

അല്ലയോ സഹോദരന്മാരേ നിങ്ങൾ പാപമോചനത്തിന്നു അനേകം വഴികളെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അവയെ കുറഞ്ഞൊന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ. ഫ്രാമത. കാശി രാമേശ്വരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയാൽ പാപമോചനം വരുമെന്നും നിങ്ങൾ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അത വിശ്വസിക്കാമോ? ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതിനാൽ കാൽ വേദന

യ്യം, തളച്ചുയ്യം മുളള കൊള്ളുകയ്യം, വസ്രുങ്ങുൾ കീ
റിപ്പോകയ്യം, പണം ചിലവകയ്യം, ശരീരം ക്ഷീ
ണിച്ച മെലിഞ്ഞ പോകയ്യം, പല ദീനങ്ങുൾ പി
ടിക്കയ്യം മറ്റും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ, പാപം തീരുമൊ?

നാമത. ഗംഗാ മുതലായ തീർത്ഥങ്ങളിൽ പോ
യി സ്നാനം ചെയ്യാൽ പാപം തീരുമെന്ന നിങ്ങുൾ
തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതും ശരിയൊ? ഗം
ഗാ മുതലായ ആദകളിൽ ഉള്ള വെള്ളവും വേറെ
ഇവിടങ്ങളിൽ ഉള്ള വെള്ളവും വിചാരിച്ചാൽ ഭേ
ദമുണ്ടോ? മഴയാലും മഴക്കുരുവിനാലും അല്ലയൊ
ഗംഗാ നദി നിറഞ്ഞ ഒഴുകുന്നത. ഇവിടെ ഉള്ള
ആദകളും മറ്റും അപ്രകാരം തന്നെ അല്ലയൊ?
അവിടെയ്യം ഇവിടെയ്യം മഴ പെയ്യിക്കയ്യം മലക്കു
രുക്കുൾ ഓടിക്കയ്യം ചെയ്യുന്നത ഒരു ദൈവം തന്നെ
അല്ലയൊ? വിശേഷിച്ചു ഗംഗാ നദിയിൽ വള
രെ ശവങ്ങുൾ ചീഞ്ഞ ഭൂവിച്ച ഒഴുകുന്നതാകകൊ
ണ്ടു അതിനെക്കാൾ ഇവിടുത്തെ വെള്ളം നല്ലതെ
ന്ന നിശ്ചയിക്കാം. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇ
ങ്ങുള്ള വെള്ളം കൊള്ളുതെന്നും അവിടെത്തെ വെ
ള്ളം പാപമോചനം ചെയ്യുന്നതെന്നും പറയുന്നത
വ്യാജമല്ലയൊ? ഏത വെള്ളം ആയാലും അതിൽ കു
ളിച്ചാൽ ശരീരത്തിലെ അഴുക്കു പോകുന്നതല്ലാതെ
പാപം നീങ്ങുകയില്ല.

നാമത. പുണ്യങ്ങളെചെയ്യാൽ പാപം തീരുമെന്ന
പറയുന്നതും സത്യമാകുമൊ? മനുഷ്യർ പാപികളാകു
ന്നു എന്ന എല്ലാവരും അനുസരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സ
ർവ്വമനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളും പാപത്താൽ അശുദ്ധി
പ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും പാപ
മുളളവയായിരിക്കുകൊണ്ടു അവർ ചെയ്യുന്ന നന്മകൾ
ഒക്കെയ്യും അവഹംഭാവങ്ങുൾക്കു വളങ്ങുൾ ആയി തീരു.
ന്നതല്ലാതെ ശുദ്ധി ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന സ്പഷ്ടം തന്നെ

ദൈവം പാപികൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നന്മയായിട്ട കൈക്കൊള്ളുമോ? വിഷഭവ്യം ക്രിമിച്ചാൽ ആ ക്രിമികൾക്കും കൂടി വിഷം ഉണ്ടാകുമല്ലോ.

ഭാമത. ദൈവം മനുഷ്യർക്കു സർവ്വ ഉപകാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ സർവ്വകാലവും സ്മൃതിക്കേണ്ടിയവരും ആയിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസ്മൃതി കൊണ്ടുപാപം തീരുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകയില്ല. കടം വാങ്ങിയവൻ കടക്കാരനെ സ്മൃതിച്ചാൽ കടം തീരുമോ? അതുവണ്ണം തന്നെ പാപം ചെയ്തവൻ ദൈവസ്മൃതി ചെയ്യാൽ പാപം തീരുകയുമില്ല. ഇതുവരെയും പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട ഇനിമേൽ നന്മയായി നടന്നാൽ പാപമോചനം വരുമെന്നു ചിലർ പറയുന്നത സത്യമാകുമോ? നല്ല പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത കൊള്ളാമെന്നിരിക്കിലും മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ഒഴിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ഇനിയും കേൾപ്പിൻ. വെണ്ണീർ പൂശിയാലും ഭദ്രാക്ഷം തുളസി മണിമാലകൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടാലും പുരാണങ്ങളെ വായിച്ചു പൂജിച്ചാലും നാമകീർത്തനം ചെയ്യാലും നമഃശിവായ എന്നുള്ള പഞ്ചാക്ഷരം ജപിച്ചാലും അഷ്ടാക്ഷരം ഉപാസിച്ചാലും യാഗം ചെയ്യാലും കാവടി കെട്ടിയാലും വൃതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചാലും ഭൂമി പ്രദക്ഷിണം ക്ഷേത്രോപവാസം മുതലായത ചെയ്യാലും വേഷ്ടങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടാലും വനവാസം യോഗം സന്യാസം തുടങ്ങിയുള്ളത ചെയ്യാലും പാപങ്ങൾ അധികമാകുന്നതല്ലാതെ അല്പമെങ്കിലും പോകുന്നതല്ല. പാപങ്ങളെ ഒഴിപ്പാൻ മനുഷ്യന തീരുമാനം പ്രാപിച്ചില്ല.

രക്ഷ നമ്മിൽ നിന്നല്ല മേലിൽനിന്നു വരണം. അതിന്റെ വഴി കേൾപ്പിൻ. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാ

കേണ്ടതിന്ന തരുവാൻ തക്കവണ്ണം എത്രയും ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. പാപം കൊണ്ട നശിക്കുന്ന നമ്മുടെ മേൽ ദൈവപുത്രനായ ദയതോന്നി അവൻ മനുഷ്യവതാരം ചെയ്തു. ഞാനും ഭൂമിയിൽ മുപ്പത്തമൂന്നു വർഷം വസിച്ചു സർവ്വ മനുഷ്യരും അറിയത്തക്കവണ്ണം അനേകം അതിശയങ്ങളെയും അത്ഭുതങ്ങളെയും പ്രവൃത്തിച്ചു. അവർക്കു സഹായം ചെയ്തു. ഇവിടെ കാണിക്കാം. അവൻ കർമ്മം ചെയ്തും, ചെങ്കിടർ കേൾപ്പിച്ചും കൊടുത്ത, ഊമരെ സംസാരിക്കുമാറാക്കുകയും, മുടവന്മാർക്കു നടപ്പാൻ ശക്തി കൊടുക്കുകയും, കഷ്ടരോഗം മുതലായ മഹാ വ്യാധികളെ ഒഴിക്കുകയും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, പിശാചുകളെ പുറത്താക്കുകയും, കാറ്റിനെ കടലിനെയും കല്ലിനെ കേൾപ്പിക്കുകയും മറ്റും പല പല അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുകയും, തന്റെ നടപടികൾ കൊണ്ടു സന്മാർക്കും ഇന്നപ്രകാരമെന്ന മനുഷ്യർക്കു കാട്ടി കൊടുക്കുകയും സത്യോപദേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ശുദ്ധമുള്ള നടപ്പും ദിവ്യോപദേശവും യഹൂദന്മാരുടെ ദോഷപ്രവൃത്തിയെ ശാസിക്കുവാൻ അവർക്കു അസൂയ തോന്നി; അവനെ കൊല്ലുവാൻ തക്കം നോക്കി, ക്രിസ്തു ഞാനും ദുഷ്ടന്മാരെ വിരോധിക്കാതെ താൻ വന്ന കാര്യം നിവൃത്തി കേണ്ടുന്നതിനായി ക്ഷമിച്ചു, തന്നോട് ചെയ്ത ദുഷ്ടതകളെയും അനുഭവിച്ചു, അവരാൽ കരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും താൻ ദൈവത്തോടു ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമെ എന്നും കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സമയത്തു സൂര്യൻ ഇരുണ്ട മയങ്ങളെയും ഭൂമി മുണ്ടാകയും കല്ലുകൾ ഇളകി വിടർന്നുപോകയും മറ്റുമിങ്ങിനെയുള്ള അതിശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. മരിച്ച ശേഷം അവന്റെ ശരീരം കല്ലറയിൽ വെക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവൻ മൂന്നാം ദിവസം

ജീവിച്ചു എഴുന്നീറ്റു രാ ദിവസം വരെ ഭ്രമി യിൽ താമസിച്ച തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വേണ്ടത്ത ക്കു ഉപദേശങ്ങളെ ചെയ്തു. െരും ഭ്രമിയിൽ എല്ലാം ത ന്നെ കുറിച്ച പ്രംസഗിക്കണമെന്ന കല്പന അരു ളി സ്വഗ്ം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തു െരും ലോകത്തിൽ ചെയ്ത അത്രെയും പ ണ്ണമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ അനു സരിക്കയും നീതിയും ശുദ്ധിയുമുള്ള വഴിയുടെ നട ക്കയും ഒരു അക്രമക്കാരന വരേണ്ടുന്ന മരണം അ നുഭവിക്കയും ചെയ്ത തന്നിക്കായിട്ട എന്ന പറവാ െൻ പാടുണ്ടോ ഇല്ലല്ലോ. മനുഷ്യജാതിക്കു വേണ്ടിട്ട ത്രെ നമുക്കു ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കു ന്ന ദൈവകല്പനകളെ അവൻ നിവൃത്തിക്കയും ന നമുക്കു വരേണ്ടുന്ന മരണം അവൻ അനുഭവിക്ക യും ചെയ്തതിനാൽ നമ്മുടെ ചുമതലക്കു ജാമ്യനാ യി തീൻ എന്നു മാത്രമല്ല. നമ്മുടെ പാപമായ കടം അവൻ തീർത്ത കൂട്ടി. യാതൊരുത്തരെങ്കിലും കടക്കാ രന ഭൂവും കൊടുക്കാതെ അന്യായം പ്രതികൂലായി വ്യവഹരിച്ച കടം പെട്ടവന്റെ വസ്തുവകകൾ വി ല്ലിച്ച കടക്കാരന ഭൂവും കൊടുപ്പാനോ കടംപെട്ട വനെ പരാവിൽ പിടിപ്പാനോ വിധിച്ചാൽ മദ്ധ്യ സ്ഥനായി ഒരുത്തൻ കടമ്പെട്ടവനെ വേണ്ടി ജാമ്യ ന്നിന്ന കടം ഏറ്റ കൊണ്ടാൽ കടമ്പെട്ടവനെ ഒ ഴിവും സൌഖ്യവും വരികയില്ലയൊ. അത പോലെ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശു ക്രിസ്തു പാപിയുടെ മരണത്തെ ചോദിക്കുന്ന ദൈവനീതിക്കു സ്വമര ണത്താൽ തൃപ്തി വരുത്തി പാപിയുടെ പാപ ബ ണ്ടം തീർത്ത രക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം യേശു ക്രിസ്തുവിനെ മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ട കൈക്കൊള്ളുന്ന തത്രപശ്ചമാകുന്നു. ക്രിസ്തു ഗുണവാനും നമ്മുടെ പാ പബന്ധമായ കടത്തിന്നു ജാമ്യനും രക്ഷിതാവും.

ആകുന്ന പ്രകാരം അരികയും അവനെ കൈക്കൊണ്ട വിശ്വസിക്കാതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ദൗഷ്ട്യം ഗുണമുള്ളതെന്നും രോഗ ശാന്തി വരുത്തുന്നതിന്നു തക്കതെന്നും അറിഞ്ഞിട്ട ആയത സേവിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന വ്യാധിതനെ പോലെ ആകുന്നു, ഇപ്രകാരമുള്ള ദുഷ്ടരോഗിയുടെ ദീനം വർദ്ധിച്ചു ചാകുന്നത അവന്റെ സ്വന്ത കുറ്റത്താൽ ആകുന്ന പ്രകാരം തന്നെ പാപി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെ പാപത്തിൽ നശിച്ചു നരകത്തിൽ വീഴുന്നത തന്റെ സ്വന്ത കുറ്റത്താൽ ആകുന്നു. ദൈവം പാപങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടു നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നു ക്രിസ്തു മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ആരെയും നിബന്ധിക്കുകയില്ല. എന്നാലൊ അല്ലയോ അഡ്വാണിയും ഭാരം ചുമന്നും നടക്കുന്നവരെ നിങ്ങളും ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ തണുപ്പിക്കും എന്ന സമാധാനവും ദൈവത്തിന്റെ തിരുവരുളപ്പാടാകുന്നു.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

സ്വർ്നനരകങ്ങളെ കുറിച്ചു.

നാം ഭൂലോകത്തിൽ എന്നും മരിച്ചു പോകാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. വലിയവരും ചെറിയവരും മരിക്കേണ്ടതു ഉള്ളു. മരണത്തിങ്കൽ ശരീരം മാത്രം നശിക്കുന്നതല്ലാതെ ആത്മാവു നശിക്ക ഇല്ല. ആത്മാവു ശരീരത്തെ വിട്ടുമാറിയാൽ പിന്നെയും ജനിക്കുമെന്നു നിങ്ങളും പറയുന്നതു സത്യമല്ല. അല്ലയോ സഹോദരന്മാരേ നിങ്ങളും ഹം കാര്യങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു നോക്കുവിൻ സുഖകരമായ സ്വർ്നമെന്നും ദുഃഖകരമായ നരകമെന്നും രണ്ടു ലോകങ്ങളും ഉ

ഞെ. നാം മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെങ്കിലും നരകത്തി
 ലെങ്കിലും പോകേണ്ടി വരും. സ്വർഗ്ഗലോകം ദോഷ
 വും മ്ലേച്ഛതയും കളങ്കവും ഭയവും വിശപ്പും ദാഹ
 വും ഇല്ലാതെ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അ
 വിടെ വ്യാധിവിസ്മയങ്ങളും ക്ഷയഭുജങ്ങളും ശാ
 പപ്രലാപങ്ങളും ഇളക്കവും ശീതോഷ്ണങ്ങളും മരണ
 വും ഇല്ല. ദൈവ കൃപ അവിടെ വസിക്കുന്നവരു
 ടെ മേൽ ഒരിക്കലും ഇളക്കം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു.
 പരിപൂർണ്ണ ശുദ്ധതപം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലോകമാ
 കകൊണ്ട അവിടെ ബുദ്ധിക്ക് ഗ്രഹിച്ച കൂടാത്ത
 സൗഖ്യങ്ങളും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗ
 സുഖങ്ങളെയും സ്വർഗ്ഗമഹത്വങ്ങളെയും വർണ്ണിക്കു
 ന്നതിന ഒരുത്തന കഴികയില്ല. ദൈവം ക്രിസ്തുവി
 ന്നാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ആ രാജ്യത്തെ നിത്യ
 വാസസ്ഥലമായിട്ട കല്പിച്ച കൊടുക്കും, അത അനു
 ഭവിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരും ലഭിക്കാത്തവർ നി
 ഭാഗ്യന്മാരും ആകുന്നു. നരകം എത്രയും ഭയങ്കരമാ
 യുള്ളതാകുന്നു. അവിടം ശുദ്ധിയും സുഖവും സ
 ന്തോഷവും ഇല്ലാതെ മ്ലേച്ഛമയമാരിക്കുന്നതാകുന്നു.
 അവിടെ ദാഹവും വിശപ്പും ഭയവും വർദ്ധിച്ച കഠി
 നമായ ഭുജങ്ങളുണ്ടാകകൊണ്ട അതിൽ പ്രവേശി
 ക്കുന്നവർ അഗ്നിസാഗരം പോലെ ഇരിക്കുന്ന
 നരകത്തിൽ തന്നെ കിടന്ന പാപ ശിക്ഷകളെ
 അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ അവിടെനിന്ന തെറ്റി
 പോവാനും പാടില്ലായ്മയാൽ കരഞ്ഞും പല്ല കടി
 ചും ഭയമാകുംവണ്ണം നിലവിളിച്ചും ഇങ്ങിനെ സ
 ഹിച്ച കൂടാത്ത വിസ്മയങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്ന അ
 വസ്ഥകളെ പറവാൻ പോലും ഒരുത്തനും ആളാ
 കുന്നതല്ല. ദൈവം തന്റെ കല്പനകളെ അനുസരി
 ക്കാത്തവരെ അടച്ച ഭണ്ഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന ത
 ന്നെ ഇപ്രകാരം ഭയങ്കരമായ നരകത്തെ കല്പി

ച്ചിരിക്കുന്നത, അത സഹിക്കുന്നത എത്ര കഷ്ടം ആകുന്നു.

അല്ലയോ സ്നേഹിതന്മാരേ നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ ാരം രണ്ടു ലോകങ്ങളിൽ ഏതിൽ ചേരവാൻ പോകുന്നു എന്ന അറിയേണ്ടായൊ? നമ്മുടെ വേദം കല്പിക്കുന്നത കേൾപ്പിൻ. വിധിനാളിൽ ന്യായ കർത്താവായ ശ്രീസൂ ഇടത്തഭാഗത്തിലുള്ള ഭൂമിയാരോട ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ നിങ്ങൾ എന്നെ വിട്ട പിശാചിന്നും അവന്റെ ഭൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കപ്പെട്ട എന്നേക്കുമുള്ള അഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ എന്നും വലത്തഭാഗത്ത ഇരിക്കുന്ന നീതിമാന്മാർക്കു എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ വരവിൻ ലോകത്തിന്റെ ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരുക്കപ്പെട്ട രാജ്യം അവകാശമായി അനുഭവിച്ച കൊള്ളുവിൻ എന്നും വിധി കല്പിക്കയും ചെയ്യും.

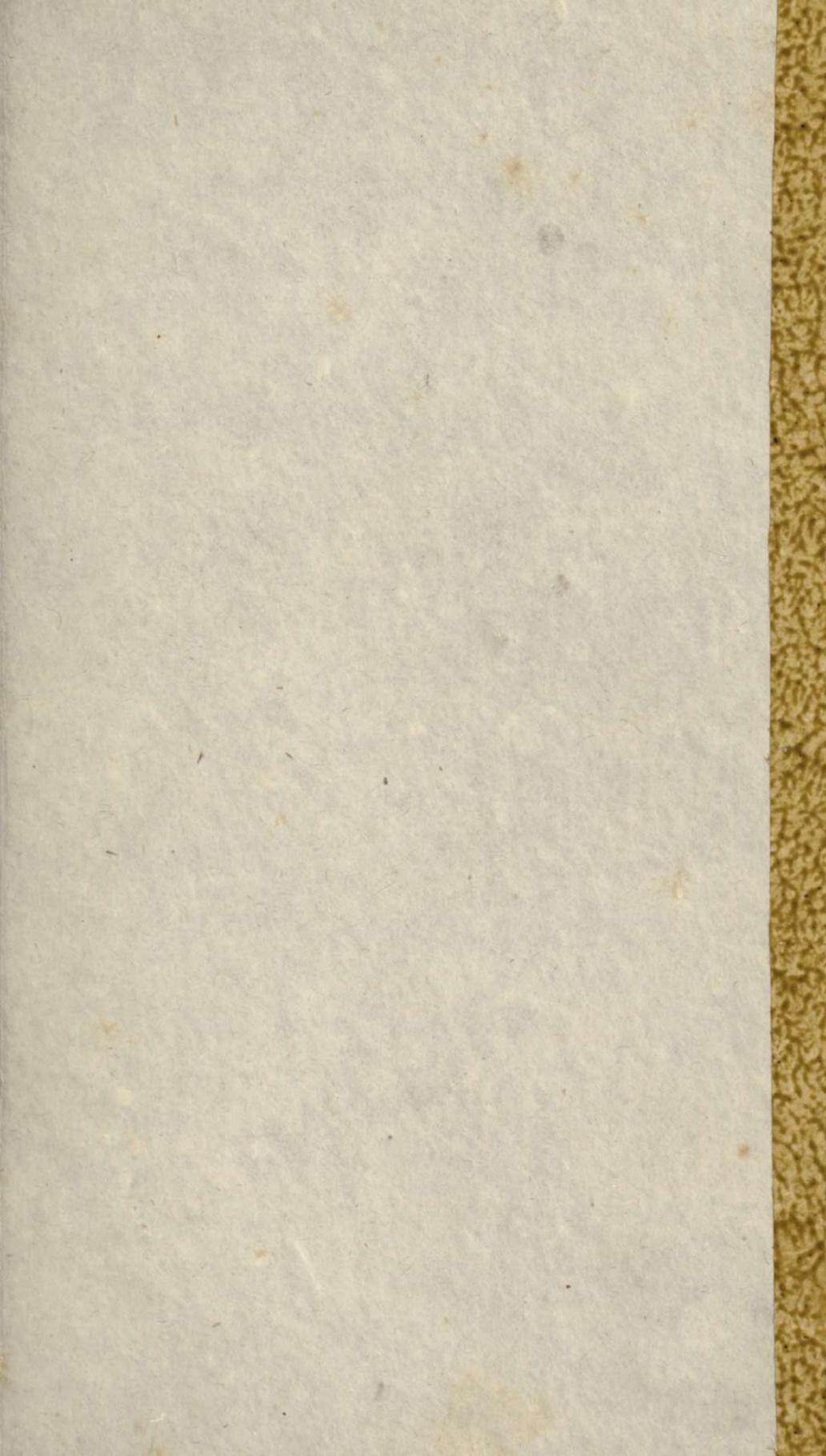
പ്രാർത്ഥന.

എല്ലാ വെളിച്ചത്തിന്നും സുഖത്തിന്നും ഉറവായിരിക്കുന്ന ദൈവമേ, നീ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി കാത്ത രക്ഷിച്ചു വരുന്നു. പിറന്ന നാൾ മുതൽ നീ ഇനിക്കു അനേകം നന്മകളെ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞാനൊ നിനക്കു കീഴടങ്ങാത്തവനായി, നിന്റെ കല്പനകളെയും ലംഘിച്ചു, നിന്നെ അനുസരിക്കാതെ വിട്ട ഭൂതമായി അലഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും പാപവഴികളിൽ വീണു. എന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളും നടപ്പുകളും എത്രയും അശുഭിയായി പോയി. ഞാൻ നിന്റെ കോപത്തിന്നും നരകശിക്ഷയ്ക്കും പാത്രമായി തീർന്നു. എന്നാൽ നീ സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടു. ഞാൻ നരകത്തിൽ

വിഴാതെ മോക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നതിന്നും, നീ ന്നൻറെ ഏകപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അയച്ചു വല്ലൊ, എൻറെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവൻ പാട പെട്ട, തൻറെ ജീവനെ തന്നുവല്ലൊ. അവൻറെ കഷ്ടാനുഭവത്തെയും മരണത്തെയും നോക്കി അവ നിമിത്തമായിട്ടു എന്നെ പാപബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നു വിട്ടു ഒഴിച്ചു രക്ഷിക്കേണമെ. സൌഖ്യവും സന്തോഷവും അറിയാതിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തേണമെ. പാപസ്നേഹത്തെയും എന്നിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി നിന്നു വിരോധമായിട്ടുള്ളതിനെ വെറുപ്പാനും ത്രാണി തരേണമെ.

നിൻറെ തൃക്കണ്ണുകൾ എന്നെ എപ്പോഴും കാണമെന്നു ഓർത്തു ഭയഭക്തിയോടെ നടപ്പാൻ സഹായിക്കേണമെ. ശേഷിക്കുന്ന ആയുസ്സു കാലം പാപത്തിന്നായിട്ടല്ല നിൻറെ മഹത്വത്തിന്നായികൊണ്ടു ചിലവഴിപ്പാൻ തുണയേണമെ. മരണം അടുക്കുന്ന സമയം ക്രിസ്തുവിനെ പ്രത്യേകം മുദ്രകളിടിച്ചു ആ വലിയ യാത്രയിൽ അവൻ വഴികാട്ടുന്നതിനായിട്ടു നീ കൃപ ചെയ്യേണമെ. അവിടെ എത്തിയ ശേഷം നിൻറെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്ന എല്ലാ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരോടും കൂടെ നിത്യസൌഖ്യവും കൃപാകടാക്ഷവും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നിൻറെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിൻറെ നാമത്തിൽ ശരണമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

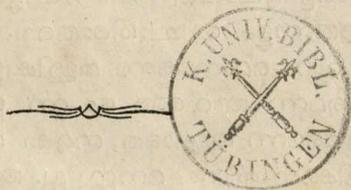
1867a

¹⁸⁵⁹
Noxa mārgam
(malayalam)

നോക്ഷമാർഗ്ഗം.

BY

Rev. J. G. BEUTTLER.

2nd Edition. 3000 Copies.

COTTAYAM: C. M. PRESS. 1859.

C: XIV. 57.539

